

Hur blev människan egentligen människa?

Jag läst

Zecharia Sitchin och Martinus m.fl.

Pia Hellertz, 2007,
uppdaterad i november 2013.

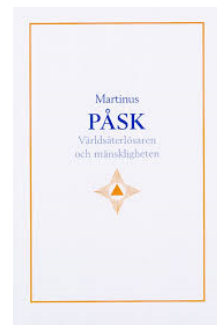

Ett par somrar 2006 och 2007 ägnade jag mig med stor iver åt frågan om hur människan egentligen blev människa. Den utlösande orsaken till intresset var några rader i en av Martinus böcker, den lilla boken *Påsk*:

"Här bör påpekas, att det för många årtusenden sedan existerat ett samfund av väsen med en viss grad av invigning, alltså en viss form av 'den helige Andes' uppenbarelse. Men detta samfund räknade alltför få individer, var alltför svagt för att i längden kunna mäta sig med det omgivande och dominerande barbariet, som ju vid den tidpunkten i själva verket var jordens fundamentala och kulminerande tankeklimat. Detta samfund stannade därför i utveckling men lämnade efter sig ofrånkomliga monumentala bevis för sin existens i form av pyramider, sfinxer, tempel, konstföremål o.s.v. som naturligtvis så småningom av tidens tand förvandlades till ruiner men som trots detta sitt tillstånd ännu i denna dag för den vanliga jordiska människan är av imponerande mäktighet och för den utvecklade ockulta individen strålar med *den helige Andes* omisskännliga klarhet." (Påsk, sid. 12-13)

Martinus och hans huvudsymbol

Jag hade läst raderna många gånger tidigare, men inte reagerat. Nu började jag fundera. Vilka var de, dessa väsen med en "viss grad av invigning"? Jag hade läst i Martinus *Erindringer*¹, att Martinus vid något tillfälle sagt att pyramiderna i Giza byggdes för 80 000 år sedan. Den officiella vetenskapliga versionen är att de byggdes för cirka 5 000 år sedan. Martinus har också nämnt att pyramider är det första väsen bygger när de besöker en ny planet.² I boken berättar han:

"Pyramiden är byggd i förhistorisk tid av ett broderskap eller samfund av invigda personer, som kom hit från andra och högre utvecklade planeter för att bistå vid skapandet av en mänsklig kultur här på jorden. De byggde pyramiden med psykisk kraft. Genom att slags materialisering eller projektion av materiens atomer." (sid. 128)

¹ Boken har översatts till svenska och heter "Minnen".

² Hittar just nu tyvärr inte referensen.

Martinus menar således att pyramiderna med ”psykisk kraft”, d.v.s. tankekraft. Håkan Blomquist berättar på sin blogg om Rudolf von Linauer som menar sig ha varit i Tibet och upplevt hur munkarna där lyfte tunga stenblock med tonkraft, vilket han beskriver i sin bok *”Solens rike”*. Detta var något som Ed Leedskalnin också verkar ha behärskat när han byggde Coral Castle.³ Clas Svahn och ”Pollenkungen” Gösta Carlsson skrev 1995 boken *”Mötet i gläntan – Sveriges mest kända närkontakt med UFO”* om när Gösta Carlsson mötte ett ”flygande tefat” i gläntan i närheten av hans hem. Han fick kontakt med ”Befälhavaren” som berättar bland annat om pyramiderna och de s.k. ”pyramidbyggarna”. Jag citerar:

”Dessa människor har besökt ett stort antal planeter och typiskt för dem är att på varje plats har de alltid startat med att bygga pyramider, dels för eget försvar, dels för att alltid bedöma sin position. ... Deras pyramider byggdes aldrig för att utgöra kungagravar. ... Befälhavaren berättade att pyramidfolket besökt såväl hans som vår planet för cirka 100 000 år sedan.”

Gösta Carlsson vid sitt monument.

I början av 70-talet påstod även författaren Erich von Däniken i sina böcker, bland andra *Gudarnas spår* samt (1977) *Gudarnas säd* att ”gudar från rymden” byggt pyramiderna.⁴

Zecharia Sitchins böcker *”Den tolfte planeten”* samt *”Skapelsen i nytt ljus - Bibeln och Darwin - kan båda ha rätt?”*, de enda av hans många böcker som är översatta till svenska, fanns redan i min bokhylla - så jag började läsa. Efter läsningen av Martinus böcker för drygt 35 år sedan (1978 och framåt), så är nog Sitchins böcker de mest omskakande, de mest utmanande, de mest tankeväckande och spännande jag läst. Jag hade tidigare läst sociologen Jan Adrianssons *”Den tidlösa utvecklingen”*, där han på ett logiskt, kunnigt och mycket trovärdigt sätt underbygger sin kritik mot Darwins evolutionsteori. Han är inte ensam om kritiken mot evolutionsläran. Människan kan inte ha kommit till så som evolutionsteoretikerna hävdar. Detta har gett Intelligent design-teorin, kreationisternas teori om att Gud skapade människorna, ny näring. Debattens vågor går höga igen.

Under sommaren 2007 läste jag ytterligare ett par böcker om ”skapandet av människan”, K E Fichtelius och Lars Wilssons läsvärda bok *”Om människan - ursprung, särställning, urval”* där han presenterar många olika teorier om hur människan blev människa, samt Lasse Bergs *”Gryning över Kalahari - hur människan blev människa”*. Lasse Berg berättar om målningar och konstföremål och menar att *”Rötterna till denna världsomspännande utveckling ligger i den moderna människans födelse i Afrika för över 100 000 år sedan.”* (sid. 219). Dessutom läste jag Ole Therkelsens fantastiska bok *”Martinus, Darwin og intelligent design”*, som är utomordentligt spännande, pedagogisk och kunnig.

³ Jag har läst en bok om honom som jag sammanfattat och kommenterat på <http://www.piahellertz.com/EdLeedskalninoCoralCastle.pdf>.

⁴ Se exempelvis Däniken, Erich von (1977) *Gudarnas spår* samt (1977) *Gudarnas säd*. Von Dänikens teorier har väckt en hel del uppmärksamhet och även granskats vetenskapligt, se exempelvis Khuon, Ernst von (1973) *Var Gud Astronaut?*

Han gör uttömmande jämförelser mellan de tre skapelseteorierna, Martinus utvecklingslära, Darwins evolutionslära samt teorin om intelligent design, och kommer fram till att egentligen har både Bibeln och Darwin rätt, men båda är egentligen materialistiska teorier som har en magisk grundsyn och som bortser från att allt är liv och medvetande och att livet är evigt. Båda teorierna bortser från de stora komplexa frågorna i skapelsen. Men en förutsättning för att lyssna till och kunna ta till sig Martinus tankar är naturligtvis insikten om det eviga jaget och reinkarnationen, d.v.s. att vi föds om och om och om igen, i en evig utvecklingsprocess, samt att existensen och utvecklingen styrs av andliga naturlagar som är lika logiska och ofrånkomliga som de fysiska naturlagarna.

I artikeln "*De kosmiska krafterna bakom världsåterlösningen*" (Kosmos 2/1993) skriver Martinus:

"Och längre framskridna eller högre utvecklade utövare av världsåterlösningen inkarnerade på jorden och ledde människorna vidare i den dräpande principens mörkerområde. /... / Dessa väsen uppfattades efter hand som gudar eller övernaturliga väsen. Det är väsen på detta utvecklingsstadium och denna gudsdyrkan som vi har exempel på i vår nordiska gudahistoria om Valhall och dess gudar." (sid. 31)

Här talar Martinus om "inkarnerade" väsen, men hur skulle högt utvecklade väsen kunna inkarnera när det inte fanns högt utvecklade föräldrar till hands? Var det Martinus sätt att berätta att dessa väsen kom från andra planeter? Vilket han ju säger på andra ställen. I artikeln "*Julstämning*" skriver han:

"Denna väldiga födelse av den gudomliga principen började för ca 90 000 år sedan, då mänskligheten befruktades av några stora väsen som inkarnerade på jorden. De nedlade också grundprinciperna för hela den materiella vetenskapen i pyramiderna i Egypten." (Kosmos 12/1992, sid. 225)

I "*Äktenskapet och allkärleken*" (Kosmos 7/1987) tar Martinus upp ytterligare ett intressant tema:

"Sådana fullkomliga människor kan också materialisera sig fysiskt på andra planeter och där med sitt överjordiska vetande och sin kunskap hjälpa ännu primitiva människor framåt i ande och kulturskapelse. Att sådana materialiserade överjordiska människor av de befolkningar, som de materialiserat sig för och hjälpt, blir betraktade som gudar och änglar, är helt naturligt. Hur skulle de annars uppfatta dessa väsen? Så pekar Bibeln också i flera fall på sådana överjordiska väsen, som materialiserat sig här för jordiska människor" (sid. 137).

Samtidigt berättar han följande i ett brevsvaret om "*Flygande tefat*" år 1966:

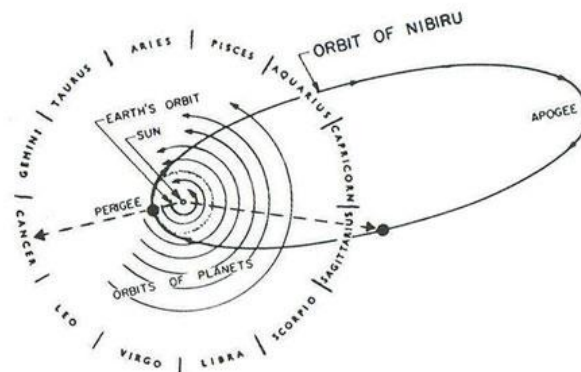
"Om de mycket omtalade flygande tefaten är kosmiska visioner iklädda fysisk materialisation, eller om de endast är vanliga materiella, fysiska företeelser med hemlig hemort här på jorden, kan jag inte säga, då jag inte har haft några som helst intuitiva eller kosmiska impulser om att jag skulle sysselsätta mig med dessa tefatsmanifestationer, liksom jag heller aldrig har varit i närmare beröring med dessa."

Martinus talar således dels om väsen som kom från andra planeter, dels om väsen som inkarnerat här och dels om väsen från andra världar som materialiserat sig här. Det kan ju också innebära att de materialiserat sig från andra, osynliga, dimensioner knutna till planeten jorden. Det ena utesluter ju inte det andra, men helt klart är han inne på att högre utvecklade väsen kom till jorden på något sätt för att hjälpa mänskligheten. Något som alltså Zecharia Sitchin och flera andra författare hävdar.

En fjärde teori - eller ett komplement?

Jag menar att Zecharia Sitchin med sina teorier fyller i mängder med kunskapsluckor i de tre ovan nämnda skapelseteorierna. Men en förutsättning för att kunna ta till sig och vara öppen för dessa är att man är öppen för möjligheten att varelser från andra planeter kan ha besökt planeten jorden i forntiden.

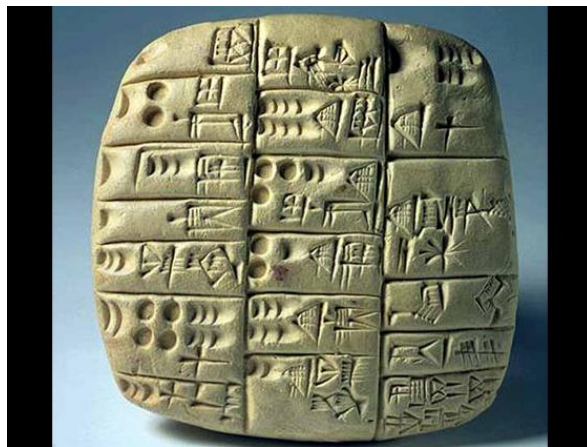
Sitchin menar att det finns en ”tolfte” planet, solen och månen inräknade, i vårt eget solsystem, Nibiru, och att de väsen som bor där ligger cirka 500 000 år före oss i utvecklingen. Dess orbit är mycket elliptisk. Det är en s.k. ”kometplanet”, med 3 600 års orbit, vilket innebär att det tar 3 600 år för Nibiru att runda solen. Nibiru återvänder således enligt beräkningar cirka vart 3 600:e år till jordens närhet.

År 2012 väntade många på Nibirus återkomst och trodde att det kunde kopplas till Martinus tankar om ”Domedagen” samt Mayakalenderns ”domedagsprofetior” om år 2012. Detta förhöll sig dock Sitchin kritisk till i sin senaste bok ”*The End of Days*”. Och inget hände heller, vilket vi nu har facit till.

Om Zecharia Sitchin

Zecharia Sitchin är född år 1920 i Ryssland men flyttade till Israel som barn. Han dog år 2010, 90 år gammal. Hans modersmål var hebreiska, men han var hemmastadd med flera semitiska språk. Bland annat var han en av cirka 200 forskare i världen som kunde läsa de gamla sumeriska och babyloniska lertavlor som hittats i tusen- och åter tusentals, framförallt i Mellanöstern.

Han grävde inte själv. Han kallade sig för en ”alternativ arkeolog”. Han åkte runt på museer runt om i världen och letade efter tavelfragment, texter och artefakter från denna tidiga

sumeriska epok (10 000 - 6 000 år f Kr) och lade sina teoretiska pussel. Den första boken kom i mitten av 70-talet. *"Den tolfte planeten"*, och sen dess har han skrivit en mängd böcker som fördjupar temat.

Besökare från en annan planet

Zecharia Sitchin menar att varelser, Annunaki/Nephilim, "jättarna" enligt Bibeln, från Nibiru kom till planeten jorden för cirka 450 000 år sedan för att söka efter guld. På grund av sin extremt elliptiska orbit behöver de pulvriserat guld för att skydda atmosfären på sin planet. De hade fått vissa miljöproblem. De fann guld i massor i Afrika.

Detta är något som även den sydafrikanske forskaren Michael Tellinger kommit fram till genom sina studier i Sydafrika, bland annat genom studier av de stenformationer eller stenruiner, som finns på många ställen i landet, och som han publicerat bland annat i *"Temples of the African Gods"*. Han menar att dessa är energikällor och är kopplade till de guldgruvor som Annunaki hämtade sitt guld ifrån. Här är ett par exempel:

Ledaren för Annunaki, "Himmelsguden", hette Anu/An. Han hade två sönder Enki och Enlil och en dotter Ninhursag. Först kom 50 Annunaki till jorden. Totalt, om jag förstått det rätt, fanns cirka 600 Annunaki på jorden.

För cirka 300 000 år sedan "revolterade" de Annunaki som arbetade med guldgrävandet och föreslog att det skulle skapas en "slav" som kunde göra grovjobbet. Enki och Ninhursag började med hjälp av genmanipulation försöka skapa denna slav. Efter många misstag (och missfoster) bestämde de sig för använda ägg från en apmänniska, Homo Erectus, samt sädesceller från en Annunaki. Vissa av de kvinnliga Annunaki fick fungera som "födelsegudinnor". På detta sätt lyckades de få fram fungerande individer, Adama, Homo Sapiens, människor. Denna skapelse skedde i Afrika, där gruvorna fanns och där Enki var ledaren. Eftersom dessa varelser var hybrider kunde de dock inte föröka sig själva så processen var omständlig. Denna teori skulle kunna förklara "det stora språnget" och "det fossila gapet", som många arkeologer och evolutionsteoretiker ställer sig frågande inför eller bara inte låtsas om.

Zecharia Sitchin med en av de många tavlor han tolkat i *"Den tolfte planeten"*

Skapelsen fortsätter

Nästa steg i skapandet var att se till att människorna kunde föröka sig själva. Annunaki utvecklade en människa som kunde föröka sig själv. Och det gjorde de... Förökade sig, menar jag. De blev så småningom ett problem för gudarna och därmed ”utstötta ur gudarnas boningar” och spred sig ut över världen. Afrika (där enligt arkeologerna skelett och lämningar efter de första människorna hittats) samt landet mellan floderna, Mesopotamien, Sumer, var dock ursprungsorterna. Något senare spred sig Annunaki till Egypten och Indien.

Jag har inte sett någon koppling till de försvunna kontinenterna Atlantis, Lemurien och Thule, i texterna men däremot nämner Sitchin att ”gudarna” kom att kallas olika i olika kulturer, Zeus, Venus, Afrodite, Hermes, Oden, Tor, Freja o.s.v. En del beskriver han ganska ingående i sina böcker. Sitchin nämner bland andra *Quetzalcóatl*, den befjädrade ormguden, som är en av Mesoamerikas största gudar och vördades av Maya-indianerna.

Dessa ”slavar”, Adama, användes som tjänstefolk, gruvarbetare m.m. Framförallt kom de att användas som krigare i Annunakis/”gudarnas” eviga krig mot varandra och mot andra. Martinus skriver i ”*De kosmiska krafterna bakom världsåterlösningen*”:

”De måste vara väldiga experter i utövandet av den dräpande principen. De måste vara överlägsna segerherrar, som kunde förtrycka, dräpa eller förgöra sina fiender och tillägna sig deras tillgångar och livsområden. Dessa högre väsen eller gudar uppfattades sålunda som de högsta idealväsendena på dessa den dräpande principens utvecklingsstadier. De var väsen som man kunde anropa om hjälp, när man själv höll på att gå under i kampen och det dräpande uppträdandet.” (sid. 31)

Dessa ”gudar” krävde också lydnad, vördnad, offergåvor och total uppmärksamhet. De kunde uppfylla böner och önskingar om det föll dem på läppen, menar Sitchin. Men de var också straffande och ibland hämndlystna. Enki och Enlil kämpade ofta om makten med varandra. Vissa författare⁵ menar att Enki är den ”Gud” som i Bibeln beskrivs som ”The Lord”, ”Gud”, den kärleksfulle, den som vi ber till i våra kyrkor. Medan Enlil är ”Yahve”, ”Yahweh”, gudarnas straffande, hämnande och krävande gud.

Sitchin och andra författare som har accepterat och utvecklat hans teorier (Neil Freer, Laurence Gardner, Michael Tellinger, m.fl.) har accepterat den tideräkning som baserar sig på Nibiru's orbit, 3 600 år. Det betyder att ”gudarnas” år motsvarar 3 600 jordår. Det gav jordmänniskorna upplevelsen av att ”gudarna” hade eviga liv. På 200 000 år skulle således en ”gud” motsvara cirka 55 år. Det skulle kunna förklara de höga åldrar som beskrivs i Bibeln. Där beskrivs att dåtidens människor levde till 800 - 900 år. Jag tar ett citat ur första Moseboken:

”När Adam var 130 år fick han en son som liknade honom och var hans avbild; han gav honom namnet Set. 4Efter Sets födelse levde Adam 800 år och fick söner och döttrar. Adams hela livstid blev 930 år; sedan dog han.

När Set var 105 år blev han far till Enosh. Efter Enoshs födelse levde Set 807 år och fick söner och döttrar. Sets hela livstid blev 912 år; sedan dog han.

När Enosh var 90 år blev han far till Kenan. Efter Kenans födelse levde Enosh 815 år och fick söner och döttrar. Enoshs hela livstid blev 905 år; sedan dog han.

När Kenan var 70 år blev han far till Mahalalel. Efter Mahalalels födelse levde Kenan 840 år och fick söner och döttrar. Kenans hela livstid blev 910 år; sedan dog han.”

Kritiker menar att dessa årtal beror på att man hade en annan tideräkning på den tiden.⁶

⁵ Tyvärr har jag i skrivande stund glömt källorna.

⁶ Se exempelvis <http://www.brobyggarna.org/269.moseboken.html>.

Syndafloden

För cirka 10-13 000 år sedan tröttnade ”gudarna” på överbefolkningen och på att människorna skapade en massa problem för dem, inte lydde dem och gick sina egna vägar, så de beslöt sig för att utplåna sin skapelse och låta mänskligheten gå under i den flod som de visste skulle komma, den s.k. ”syndafloden”. När Nibiru återkom brukade den skapa enorma förödelse på jorden, bland annat just översvämningar. Men Enki, som favoriserade ”sin” skapelse, varnade Bibelns ”Noah”/Ziusudra och bad honom bygga en båt och ta med sig människor och djur. ”Gudarna” själva flydde enligt Sitchin i sina rymdfarkoster. Dessa finns enligt författaren avbildade på lertavlor. Hans böcker har många bilder. Ett par exempel:

Dessa bilder på sumeriska lertavlor sägs avbildas flygande farkoster.

Efter syndafloden återvände ”gudarna” till en jord som var totalt förstörd. Man behöver bara se bilder efter tsunamin så kan man ana hur det kunde ha sett ut. Men de överlevande människorna, Noah och hans familj och många flera, fanns kvar. Även Enlil gladdes då åt detta, berättar skrifterna. Nu började det stora återuppbyggnadsarbetet.

Fram till för cirka 6 000 år sedan hölls människorna i okunskap och slaveri. Men vid den tiden började Annunaki inse att de måste lämna jorden. Av många skäl. Bland annat att ”jättarna”, som det nämns i första Moseboken fann människors döttrar vackra:

"När människorna nu började bli talrika på jorden och döttrar föddes åt dem, såg gudaväsendena [eller "Guds söner"] att människornas döttrar var vackra, och dem de tyckte bäst om tog de till hustrur... På den tiden - och även senare - när gudaväsendena låg med människornas döttrar och fick barn med dem, fanns det jättar på jorden. Detta var urtidens hjältar, och deras rykte var stort." (1 Mos 6:1-4)

Detta gillades inte av det högsta rådet av gudar. Samtidigt skedde en medveten ”avel” av några ”gudamänniskor”, varav hjälten Gilgamesh är en⁷. Hans mor var ”gudinna”/Annunaki. Dessa gudamänniskor kom under århundraden att fungera som faraoner, kejsare och kungar över hela världen. Kung Davids hus (Jesu ättelinje enligt Bibeln) är en av dessa ättelinjer (se exempelvis Laurence Gardners böcker⁸). Dessa skulle utgöra kärleksfulla vägledare och beskyddare för mänskligheten i deras utveckling. I början var det väl också så i många fall, men makthunger, girighet m.m. fick detta ledarskap att urarta. Martinus skulle säga att det var exakt det som var meningen, eftersom det var en förutsättning för människans utveckling. Sitchin säger att han tror att Enkis och Enlils högre, kanske omedvetna, syften med krigen var att lära människorna att kriga för att stimulera deras utveckling, vilket således även Martinus skulle hålla med om.

Då, för mellan 10 000 och 6 000 år sedan, beslöt sig gudarna för att undervisa en grupp människor i matematik, astronomi (så de kunde hålla koll på Nibiru bland annat), astrologi,

⁷ Se *Gilgamesh-eposet*, det äldsta bevarade litterära verket. Det finns på svenska översatt och tolkad av Lennart Warring och Taina Kantola, <http://www.dreamofthegood.org/documents/InspartGilgamsv.pdf>.

⁸ Gardner, Laurence (2005) *Gåtan Maria Magdalena – Sanningen om Jesu närmsta lärjunge*.

teknik, arkitektur, odling, boskapsskötsel och mycket mera. Det är dessa människor som kom att kallas sumerer, världens äldsta kända civilisation. De levde i Sumer i södra Irak. Flera traditionella författare skriver att "något oförklarligt" hände då, för cirka 10-6 000 år sedan. Ingen har vad jag vet tillfredsställande kunnat ge en logisk förklaring på detta, förrän Sitchin utkom med "*Den tolfte planeten*".

En mycket intressant författare är flygdirektören och civilingenjören Henry Kjellson, som i sina böcker menar att det i en gammal, förgången kultur fanns ett tekniskt kunnande som låg, i vissa fall, på en högre nivå än dagens. Detta har han kommit fram till genom att studera olika källskrifter, framförallt Bibeln.⁹ Bland annat nämner Kjellson den flygande farkosten som Hesekiel ser. Här är ett litet utdrag ur Hesekiel-synen som den kommit att kallas.

"Jag såg en stormvind komma från norr – ett väldigt moln med flammande eld, omstrålat av ljus. Och längst därinne, längst inne i elden, glimmade det som av vitt guld. Längst därinne tyckte jag mig se fyra varelser. De såg ut så här: de hade mänsklig gestalt, men var och en av dem hade fyra ansikten och fyra vingar. Deras ben var raka, fötterna liknade tjurklövar och glänste som blank koppar. Under vingarna hade de människohänder åt fyra håll. Alla fyra hade ansikten och vingar. Deras vingar vidrörde varandra. De kunde gå utan att vända sig, var och en gick rakt fram." (Hesekiels bok i Bibeln, kap. 1)

Sitchin läser Bibeln som en bok om verkligheten

Skillnaden mellan Zecharia Sitchin och hans efterföljare och de traditionella arkeologerna, etnologerna, biologerna, teologerna m.fl. är att Sitchin läser både Gamla Testamentet och de gamla lertavlorna och skrifterna som faktiska och sanna historiska skildringar, som bara behöver förstås och tolkas utifrån sin kontext, medan de traditionella författarna genomgående kallar dem för *fantasier*, *myter* och *legender*. Som exempel har jag läst arkeologiprofessorn Samuel Noah Kramers bok "*Så levde sumererna*" (1958). Han kunde också läsa kilskrift och sumeriska lertavlor och var en mycket framstående forskare och kännare av sumererna. Sitchin refererar till honom och även till många andra källor. Som de allra flesta andra kallar Kramer dessa gamla berättelser för fantasier, myter och legender. Neil Freer beskriver hur faktiska historieber beskrivningar tenderar att med tiden bli till myter och legender. Freer har på ett föredömligt sätt angett ett antal starka argument för varför Sitchins teorier måste vara sanna. Artikeln heter "*An Expanded Context for Genetic Exploration and Explanation*".¹⁰ Jag väljer ett citat ur artikeln som exempel:

"Den mytologiska tolkningen har skapats av religionerna, eftersom att erkänna Anunnaki som verkliga, skulle innebära att öppna dörren till en radikal omtolkning av hela fenomenet religion, och ifrågasätta den verkliga identiteten hos den viktigaste gudomligheten i centrum för deras trossystem. Att degradera alla Annunaki-"gudarna" och deras gärningar - utom Enlil/Jehova/Jahve, d.v.s. Gud i den judisk-kristna religionen, och hänvisa dem till fiktiva, mytiska, och överkliga, var ytterst effektivt för deras syfte. Det är genom årtusendens tradition av förtryck, mytologisering och manipulativ kontroll som typ, innehåll och tolkning har formats på den akademiska arenan och konserverats i stort sett ända till denna dag."

Det finns så många fantastiska berättelser i litteraturen om denna tidiga epok i skapelsen, berättelser som beskrivs som myter och legender, men som tack vare forskare som Zecharia Sitchin, Erich von Däniken, Henry Kjellson, Michael Tellinger, Laurence Gardner och många, många fler, grävs fram och bevisas som faktiska händelser i forntiden. Vem vet – kanske deras brinnande fascination och grävande forskning beror på att de var med på den tiden, i någon eller några tidigare inkarnationer.

⁹ Kjellson, Henry (1956) *Forntidens teknik*, och *Teknik i forntiden* (1985)

¹⁰ Se Freer, N, *An Expanded Context For Genetic Exploration and Explanation*,

Referenslista

- Adriansson, Jan (1992) *Den tidlösa utvecklingen*, Världsbild förlag.
- Berg, Lasse (2005, 2012) *Gryning över Kalahari – hur människan blev människa*, Ordfront förlag.
- Däniken, Erich von (1977) *Gudarnas spår*, Berghs.
- Däniken, Erich von (1977) *Gudarnas säd*, Berghs.
- Fichtelius, K.E. & Wilsson, Lars (1999) *Om människan – ursprung, särställning, vägval*, Brain Books.
- Freer, Neil (utan år) *An Expanded Context For Genetic Exploration and Explanation*, <http://www.neilfreer.com/SRPAGE21.html>
- Gardner, Laurence (2005) *Gåtan Maria Magdalena – Sanningen om Jesu närmsta lärjunge*, Bazar.
- Kjellson, Henry (1956) *Forntidens teknik*, Nybloms.
- Kjellson, Henry & Mattsson, Carl Anton (1985) *Teknik i forntiden*, Nybloms.
- Kramer, Samuel Noah (1958) *Så levde sumererna*, Forum.
- Khuon, Ernst von (1973) *Var Gud Astronaut? Sexton internationellt kända vetenskapsmän diskuterar Erich von Dänikens teser som framförts i böckerna "Olösta gåtor ur mänsklighetens förflutna" och "Tillbaka till stjärnorna"*, Berghs.
- Linauer, Rudolf von (1939) *Solens rike*, W&W.
- Martinus (1960) *"Julstämning"* (Kosmos 12/1992)
- Martinus (1966) *"De kosmiska krafterna bakom världsåterlösningen"* (Kosmos 2/1993)
- Martinus (1996) *Påsk*, Världsbild förlag
- Martinus (1966) *"Flygande tefat"*, Martinus svarar, från brev nr 18, 1966 (Kosmos 7/2005)
- Martinus (1987) *Erindringer*, Zinglersens Forlag. Översatt till svenska år 2007 och utgiven på Världsbild förlag med titeln *"Minnen"*.
- Sitchin, Zecharia (1976, 2002) *Den tolfte planeten*, Berghs Pocket.
- Sitchin, Zecharia (1991, 1995) *"Skapelsen i nytt ljus - Bibeln och Darwin - kan båda ha rätt?"* Berghs.
- Sitchin, Zecharia (2007) *The End of Days – Armageddon and Prophecies of the Return*, William Morrow.
- Svahn, Clas & Carlsson, Gösta (1995) *Mötet i gläntan – Sveriges mest kända närkontakt med UFO*. NTP/Parthenon.
- Telling, Michael & Heine, Johan (2009) *Temples of the African Gods*.
- Warring, Lennart & Kantola, Taina (2001) *Gilgamesh eposet – "Han som såg djupet"*, nytolkning av författarna.

